

## RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

### ARREST

nr. 28.109 van 29 mei 2009  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 15 september 2006 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 21 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat T. VLAEMINCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing in hoofde van Z.A. luidt als volgt:

#### **"A. Vluchtrelaas**

*U verklaart het staatsburgerschap van Belarus te bezitten en van Belarussische origine te zijn.*

*U kende problemen in Belarus omdat u hulp verleende aan ZUBR, een niet geregistreerde jongerenpartij, en u stelt dat er geen andere redenen waren voor uw problemen in Belarus. In augustus 2001 stelde u op uw werk tegen de propaganda-mensen van Loekashenko dat u voor de presidentskandidaat Sjusjkevitsj zou stemmen, hetgeen u ook deed. U werd ontslagen op uw werk. U maakte in de lente van 2002 op uw PC thuis clichés om pamfletten en literatuur te drukken voor ZUBR. In april 2002 werd u thuis aangehouden door 2 agenten*

en door 2 KGB'ers die zich legitimeerden. U werd meegenomen naar de KGB waar u direct werd verhoord. U werd ondervraagd over V. en over ZUBR. U werd 1 maand vastgehouden. Op 9 mei 2003 werd u aangehouden omdat u in het publiek uw mening zei over uw land toen u een veteraan eten uit de vuilbak zag halen. U werd aangehouden door 1 agent die met zijn radio collega's opriep. Er kwamen 2 agenten met een wagen aan, en u werd meegenomen naar het parket. U werd voor 15 dagen opgesloten omwille van het beledigen van de president en omwille van de schending van de openbare orde.

In de herfst van 2003 kreeg u een brief van de belastingspolitie dat u een illegaal transport had uitgevoerd van elektrische apparaten.

Op 08 maart 2004 werd jullie voordeur ingebeukt door 2 agenten, en door 3 KGB'ers. U werd meegenomen naar het gebouw van de KGB in Brest, waar 2 personen, namelijk Z. en P., binnenkwamen en u direct meenamen naar buiten en u naar uw garage in Zadvodsi brachten. Daar werd een machinegeweer gevonden dat niet van u was. Ooggetuigen tekenden een blad, en Z. stelde dat u officieel werd beschuldigd van wapenbezit. U werd opnieuw naar de KGB gebracht en opgesloten. U werd bedreigd met een opsluiting van 5 jaar voor wapenbewaring. Na anderhalve maand vroegen ze u samen te werken met de KGB. U weigerde. U werd een injectie toegediend, en u kwam pas na 2 à 3 dagen terug bij. Er werd u dan een getypte verklaring getoond die u ondertekend had over uw toestemming samen te werken met de KGB. U zat opgesloten tot het proces op 28 mei 2004 toen u werd vrijgesproken. Een week na het proces kwam Z. bij u thuis, en hij vroeg u mee te gaan naar de KGB. U ging mee, en u moest een uitreisverbod tekenen. Op 15 september 2004 belde uw moeder en vertelde dat er KGB'ers waren langs geweest op zoek naar u. U stuurde uw echtgenote Z.V. (O.V. 5.669.014) naar een vriendin. U werd thuis gearresteerd, en u werd naar het gebouw van de KGB gebracht. U werd in een cel onderste boven gehangen. P. toonde u een injectienaald, en u zei dat u alles begreep. Iemand verbrandde uw vingers met lucifers. U beloofde te tonen waar V. woonde, en mensen van de speciale eenheid kwamen. U reed mee met Z. en P., en een tweede wagen met gemaskerde Omonners volgde. In het gebouw, waarvan u gesteld had dat V. er verbleef, kon u ontsnappen.

U verliet Belarus op 05 oktober 2004 met een minibus, en u reisde via Polen en Duitsland richting België. U kwam België binnen op 08 oktober 2004, en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 8 oktober 2004.

In februari 2005 wou uw echtgenote Belarus verlaten, maar ze werd aangehouden en voor 1 week opgesloten. Er werden vragen over u gesteld.

Uw echtgenote Z.V. (O.V. 5.669.014) verliet Belarus illegaal op 24 februari 2005, en reisde met een minibus richting België. Op 25 februari 2005 kwam uw echtgenote Z.V. (O.V. 5.669.014) België binnen, en ze diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 28 februari 2005.

## **B. Motivering**

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u problemen kende in Belarus omdat u hulp verleende aan ZUBR, een niet geregistreerde jongerenpartij (CGVS, p. 6).

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat er geen andere redenen waren voor uw problemen in Belarus (CGVS, p. 12).

In de eerste plaats dient hierover te worden opgemerkt dat u absoluut geen bewijs aanbrengt dat u effectief clichés aanmaakte op uw PC voor de oppositie, dat u absoluut geen bewijs aanbrengt dat u effectief banden had met ZUBR, en dat u absoluut geen bewijs aanbrengt dat u omwille van uw politieke activiteiten problemen zou kennen in Belarus.

Hierover dient verder te worden opgemerkt dat u, ondanks uw weliswaar relatief korte actieve periode voor ZUBR, niet aannemelijk kan maken dat u politiek geëngageerd was, en dat u actief was voor de partij ZUBR. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt namelijk dat u het antwoord moet schuldig blijven op enkele elementaire vragen wat ZUBR betreft, en wat het algemene politieke gebeuren in Belarus betreft.

Ten eerste geeft u aan dat u slechts met 1 persoon van ZUBR contact had, en u slaagt er niet eens in de familienaam van die ene persoon weer te geven (CGVS, p. 7 en 8).

Ten tweede slaagt u er niet in aan te geven waar het hoofdkwartier is van ZUBR in Minsk, en u slaagt er zelfs niet in aan te geven waar het hoofdkwartier is van ZUBR in Brest (CGVS, p. 11).

Ten derde slaagt u er niet in de naam van de voorzitter van ZUBR weer te geven (CGVS, p. 9).

Ten vierde slaagt u er slechts in 3 oppositiepartijen op te noemen, waarvan één van de drie dan nog een partij is, die enkel lokaal in Brest actief is (CGVS, p. 9).

Ten vijfde herkent u absoluut niemand uit een fotoreeks van 23 personen die een belangrijke plaats bekleden binnen de oppositie (CGVS 9, 9a, 9b, 9c, 9d, 9e).

Ten zesde stelt u dat bij de presidentsverkiezingen van 2001, Loekashenko, Paznjak, en Sjoeskevitsj kandidaat waren (CGVS, p. 10), en geeft u uitdrukkelijk aan dat u voor Sjuskevitsj stemde waardoor u problemen kreeg op uw werk (CGVS, p. 13 en 14). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, echter duidelijk blijkt dat er 3 kandidaten waren bij de presidentsverkiezingen van 2001, en dat Sjuskevitsj uiteindelijk geen kandidaat was.

Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u niet aannemelijk kan maken dat u effectief politiek geëngageerd was, en dat u actief was voor de partij ZUBR.

Uit een vergelijking van uw respectieve verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, en uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal, en uit een vergelijking van uw verklaringen en de verklaringen van uw partner tijdens de respectieve interviews voor het Commissariaat-generaal blijken bovendien verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnen.

Ten eerste stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in april 2002 werd aangehouden door 2 agenten en 2 KGB'ers die zich **niet** legitimeerden (DVZ, p. 18). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat u in april 2002 werd aangehouden door 2 agenten en 2 KGB'ers die zich **wel degelijk** legitimeerden (CGVS, p. 14).

Ten tweede stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na uw aanhouding in april 2002 naar het KGB-gebouw werd gebracht, waar u **in een algemene cel werd opgesloten**, en na een kwartier werd meegenomen voor ondervraging (DVZ, p. 18). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat u na uw aanhouding in april 2002 naar het KGB-gebouw werd gebracht, waar direct werd verhoord **zonder eerst in een cel** te zijn opgesloten (CGVS, p. 15).

Ten derde stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u **eind 2002** een brief ontving van de belastingspolitie over het illegaal transport van goederen en situeert u dit duidelijk **voor** de problemen van 09 mei 2003 (DVZ, p. 18). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat u een brief ontving van de belastingspolitie over het illegaal transport van goederen in de **herfst van 2003**, en situeert u dit duidelijk **na** de problemen van 09 mei 2003, en stelt u uitdrukkelijk dat u in 2002 zelfs geen auto had om te transporteren (CGVS, p. 17).

Ten vierde stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 08 maart 2004 na uw arrestatie naar het gebouw van de KGB in Brest werd gebracht, waar u **naar een cel** werd overgebracht, waar u **op een stoel werd geduwd en vastgemaakt**, en dat u pas nadien werd meegenomen naar uw garage (DVZ, p. 14). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat u op 08 maart 2004 na uw arrestatie naar het gebouw van de KGB in Brest werd gebracht, waar u direct werd meegenomen naar buiten en u naar uw garage in Zadvorski werd gebracht, **zonder dat u eerst in een cel werd geplaatst en werd vastgebonden op een stoel** (CGVS, p. 22).

Ten vijfde stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat er aan u, na uw arrestatie op 08 maart 2004, in het gebouw van de KGB **een arrestatiebevel** werd getoond door Z. (DVZ, p. 14). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen aanvankelijk dat er **nooit een arrestatiebevel** werden getoond (CGVS, p. 24), en stelt u na confrontatie met deze tegenstrijdigheid enkel dat ze misschien wel een papier toonden, maar dat u niet weet of dat een arrestatiebevel was (CGVS, p. 24).

Ten zesde stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na de arrestatie op 08 maart 2004 **de eerste anderhalve maand** enkel psychisch **onder druk** werd gezet om met de KGB samen te werken en dat ze na anderhalve maand ook fysiek geweld begonnen te gebruiken (DVZ, p. 15). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat u de eerste anderhalve maand **niet** onder druk werd gezet

om met de KGB samen te werken, en u stelt uitdrukkelijk dat ze u pas na anderhalve maand onder druk begonnen te zetten (CGVS, p. 25 en 26).

Ten zevende stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat er, nadat u een injectie had gehad, u een verklaring werd getoond **die door u geschreven** en ondertekend was, dat u akkoord ging met hen samen te werken (DVZ, p.15). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat er u **een op de PC getypte** verklaring werd getoond die door u ondertekend was, en stelt u uitdrukkelijk dat die verklaring **niet door u geschreven** was omwille van uw toestand (CGVS, p. 27).

Ten achtste stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat in de verklaring die u tekende na de injectie vermeld stond dat u met hen zou samenwerken, en eveneens dat **Victor u gevraagd had om voor hem een wapen te bemachtigen** (DVZ, p. 15). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat er in die verklaring **niet** over Victor werd gesproken (CGVS, p. 27 en 28).

Ten negende stelt u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u beloofde te tonen waar V. woonde, en dat u toen in een wagen met Z., P. **en een chauffeur** meereed, en dat in een andere wagen agenten van een speciale eenheid zaten die uitgerust waren met kogelvrije vesten en **helmen** (DVZ, p.17). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat er **geen chauffeur** was, maar dat jullie met 3 waren, en stelt u dat die mannen van de speciale eenheid **geen helm** ophadden, maar gemaskerd waren (CGVS, p. 33 en 34).

Ten tiende stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u op 9 mei 2003 werd aangehouden door 1 agent die **met zijn radio collega's opriep**, waarop er **2 agenten aankwamen met een wagen**, en u werd meegenomen naar het parket. (CGVS, p. 18 en 19). Uw echtgenote stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat **niemand werd opgeroepen met een radio**, maar dat andere agenten naderbij kwamen omdat ze u zagen discussiëren met die agent (CGVS, Z.V., p. 7).

Tenslotte stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u na uw vrijlating op 28 mei 2004 **geen zichtbare verwondingen had** (CGVS, p. 28). Uw echtgenote stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u na uw vrijlating op 28 mei 2004 **blauwe plekken op armen en benen had** (CGVS, Z.V., p. 10).

U verklaart tenslotte tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat Loekashenko nieuwe wetten (strafwet) heeft uitgevaardigd, met name artikel 369 (diskreditatie) waarin gesteld wordt dat mensen die in een buitenlandse staat bedrieglijke informatie verschaffen over Belarus, bestraft kunnen worden met opsluiting van 6 maanden tot 2 jaar (CGVS, p. 4). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat artikel 369.1 van de Republiek Belarus, hoewel van kracht sinds 09/01/2006 nog steeds niet werd toegepast. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een geboorteakte van uzelf, een scheidingsakte in verband met uw eerste huwelijk, een huwelijksakte in verband met uw tweede huwelijk, en een rijbewijs) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit, doch bevatten geen informatie met betrekking tot uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attesten bevatten enkel een diagnose en een verklaring van uzelf over de omstandigheden waarbij deze verwondingen zijn opgelopen, doch bevatten geen informatie over de redenen waardoor u deze verwondingen hebt opgelopen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van Z.V. luidt als volgt:

**A. Vluchtrelaas**

*U verklaart het staatsburgerschap van Belarus te bezitten en van Belarussische origine te zijn.*

*Alle problemen die u kende in Belarus waren verbonden met de problemen van uw echtgenoot Z.A. (O.V. 5.669.014), en u kende geen persoonlijke problemen.*

*Op 9 mei 2003 werd uw echtgenoot gearresteerd en voor 15 dagen opgesloten in de Moskovski ROVD. Op 8 maart 2004 werd jullie deur geforceerd, en werd uw echtgenoot thuis meegenomen en meegenomen naar de KGB Brest, waar hij werd opgesloten tot de rechtszitting op 28 mei 2004. Uw echtgenoot werd geslagen en liep blauwe plekken op armen en benen op. Een week later werd uw echtgenoot opgehaald door een KGB'er. Op 15 september 2004 belde uw schoonmoeder om te melden dat de KGB bij haar was langsgeweest op zoek naar uw man. U vertrok naar een vriendin. Uw echtgenoot werd gearresteerd, maar hij kon ontsnappen.*

*Uw echtgenoot Z.A. (O.V. 5.669.014) verliet Belarus op 05 oktober 2004 met een minibus, en hij reisde via Polen en Duitsland richting België. Uw echtgenoot Z.A. (O.V. 5.669.014) kwam België binnen op 08 oktober 2004, en hij diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 8 oktober 2004.*

*In februari 2005 wou u Belarus verlaten, maar u werd aangehouden en voor 1 week opgesloten. Er werden vragen over uw echtgenoot gesteld.*

*U verliet Belarus illegaal op 24 februari 2005, en u reisde met een minibus richting België. Op 25 februari 2005 kwam u België binnen, en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 28 februari 2005.*

**B. Motivering**

*U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat alle problemen die u kende in Belarus verbonden waren met de problemen van uw echtgenoot Z.A. (O.V. 5.669.014), en u stelt uitdrukkelijk dat u geen persoonlijke problemen kende (CGVS, p.05 en 06).*

*Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot Z.A. (O.V. 5.669.014) door het Commissariaat-generaal werd besloten tot een weigering van de hoedanigheid van vluchteling, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.*

*Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot Z.A. (O.V. 5.669.014) is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste.*

*Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal stelt u dat uzelf eenmaal werd gearresteerd en 1 week werd opgesloten, maar niet werd geslagen (CGVS, p. 2), waarbij vragen gesteld werden in verband met uw echtgenoot (CGVS, p. 2).*

*U verklaarde verder tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u geen andere problemen kende in Belarus (CGVS, p. 6).*

*Hierover dient te worden opgemerkt dat deze door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde persoonlijke problemen voortvloeien uit de problemen van uw man.*

*Aangezien er wat hem betreft geen geloof kon worden gehecht aan zijn politiek engagement en zijn concrete problemen kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw problemen die hierin hun oorzaak zouden vinden.*

*Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofde geen bestaan van een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie, vastgesteld worden.*

*De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een geboorteakte van uzelf, en diploma's van uzelf) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit, doch bevatten geen informatie met betrekking tot uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.*

**C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."*

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een asielzoeker (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker moeten niet noodzakelijk worden opgenomen in het arrest (RvS 19 december 2007, nr. 178.028).

3. De Raad stelt na controle van het administratief dossier vast dat alle vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen blijken uit het administratief dossier en correct werden geïnterpreteerd door de Commissaris-generaal.

Terecht wordt vastgesteld dat verzoekers kennis van het politieke landschap ondermaats is. Ook werden er een aanzienlijk aantal manifeste tegenstrijdigheden vastgesteld betreffende kernelementen van verzoekers relaas, zoals onder meer betreffende arrestaties, mishandelingen, valse beschuldigingen en opsluitingen.

Het verweer dienaangaande in het verzoekschrift beperkt zich tot enkele pogingen om de vaststellingen omtrent de voormelde ondermaatse kennis te minimaliseren; ze zijn evenwel onvoldoende om de vaststellingen in de beslissing te ontkrachten.

Betreffende de tegenstrijdigheden moet worden opgemerkt dat verzoeker zich enerzijds beperkt tot het kiezen van één van de verschillende versies van de feiten, wat uiteraard niet verklaart waarom er aangaande kernelementen verschillende verklaringen werden afgelegd, en anderzijds tot het suggereren van enkele verwarringen wat de Raad niet aanvaardt aangezien nergens in de loop van de verhoren enig teken van verwarring opduikt. Verzoeker werd trouwens met de meeste tegenstrijdigheden geconfronteerd tijdens het gehoor.

Verzoeker verklaart (zie het verzoekschrift van 14 september 2006, p. 4): *“Het staat ontegensprekelijk vast dat er een wet is die stelt dat iedereen die in een buitenlandse staat bedrieglijke informatie verschaft over Belarus bestraft kunnen worden met een opsluiting van 6 maanden tot 2 jaar.”*

Hij laat gelden dat door het aanvragen van asiel hier in België, de kans bestaat dat hij vervolgd zal worden wanneer hij naar Wit Rusland teruggestuurd zal worden; een terugleiding is volgens hem in strijd met artikel 33 van het Verdrag van Genève.

Laatstvermeld verdragsartikel is slechts van toepassing op personen van wie de status van vluchteling erkend werd.

De Belgische asieldiensten maken de identiteitsgegevens van asielzoekers niet over aan de Wit Russische autoriteiten.

Verzoeker kan niet volstaan met de gemeenplaats dat: *“Het staat ontegensprekelijk vast dat er een wet is die...”* (zie hoger). Hij dient het bestaan van die wet te bewijzen en aan te tonen dat hij gevaar loopt onder de daadwerkelijke toepassing te vallen; verzoeker faalt hierbij.

Bij de reeds vastgestelde hiaten voegt zich de afwezigheid van enig identiteitsdocument in hoofdte van verzoeker zodat zelfs zijn identiteit niet vaststaat.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt aan het asielrelaas van verzoekers geen geloof gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekers voeren een schending aan van artikel 3 E.V.R.M.

4.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid, geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980.

Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Het asielrelaas van verzoekers is ongeloofwaardig.

Verzoekers kunnen niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze, wanneer ze naar hun land van herkomst terugkeren, een reëel risico zullen lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zullen kunnen stellen of wegens dat risico zullen willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekers voeren derhalve geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2 a. of b. van de voormelde wet.

De verwijzing van verzoekers naar de algemene toestand in hun land van herkomst is onvoldoende om aan te tonen dat zij bij terugkeer naar dat land een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2 van de vreemdelingenwet. Verzoekers moeten enig verband met hun persoon aannemelijk maken.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers' asielrelazen ongeloofwaardig werden bevonden, waardoor verzoekers zelf aldus het bewijs van een dergelijk verband onmogelijk maken (R.v.St. nr. 175.810, 16 oktober 2007).

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 mei 2009 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**J. MAESSCHALCK**

**M. BONTE**